

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: NR-15S/26/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200080
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavel Lukáč
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4019200080.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lukáča a členiek senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Vlasty Ondrejovej, v právnej veci žalobcu: R. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom s. č. XXX, XXX XX M., vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Ilava, so sídlom Mierové nám. 1, 019 17 Ilava, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom Račianska 1523/71, 810 05 Bratislava, IČO: 30 798 841, veci sa týkajú Kancelárie Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 26, 949 03 Nitra, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného 1/ KaNR 6427/2019 z 06. 02. 2019, 2/ KaNR 4463/2019 z 06. 02. 2019, 3/ KaNR 4455/2019 z 06. 02. 2019, 4/ KaNR 4457/2019 z 06. 02. 2019, 5/ KaNR 4459/2019 z 06. 02. 2019, 6/ KaNR 4462/2019 z 06. 02. 2019, 7/ KaNR 4453/2019 z 18. 02. 2019, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívnych konaní

1. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4455/2019 (30948/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnu pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti mal byť postup CPP v konaní 28066/2018 v súvislosti s právnou pomocou s dovolaním vo veci vedenej na OS BA I. pod sp. zn. 25C/123/2007. Žiadosť bola zaevidovaná pod č. sp. KaNR 30948/2019. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „hrozbu zmeškania lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „27. 12. 2018“.

Žalovaný dňa 08. 11. 2018 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 30948/2018 ČRZ: 155235/2018, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 06. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4455/2019 (30948/2018) ČRZ: 17502/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

2. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4463/2019 (30854/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnu pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej

sťažnosti mal byť postup CPP v konaní v súvislosti s právnou pomocou s dovolaním vo veci vedenej na OSBA I. pod sp. zn. 12C/55/2007. Žiadosť bola zaevidovaná pod č. sp. KaNR 30854/2018. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci, a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „hrozbu zmeškania lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „27. 12. 2018“.

Žalovaný dňa 08. 11. 2018 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 30854/2018 ČRZ: 155223/2018, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 28. 05. 2018 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4463/2019 (30854/2018) ČRZ: 17491/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

3. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4459/2019 (30945/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnú pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti mal byť postup CPP v konaní pod č. sp. KaNR 27102/2018 v súvislosti s právnou pomocou s ústavnou sťažnosťou. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „hrozbu zmeškania lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „27. 12. 2018“.

Žalovaný dňa 08. 11. 2018 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 30945/2018 ČRZ: 155230/2018, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 06. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4459/2019 (30945/2018) ČRZ: 17496/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

4. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4462/2019 (30943/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnú pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti mal byť postup CPP v konaní pod č. sp. KaNR 27100/2018 v súvislosti s právnou pomocou s ústavnou sťažnosťou. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „hrozbu zmeškania lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „27. 12. 2018“.

Žalovaný dňa 08. 11. 2018 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 30943/2018 ČRZ: 155228/2018, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 06. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4462/2019 (30943/2018) ČRZ: 17494/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

5. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4457/2019 (30947/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 06. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnú pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti mal byť postup CPP v konaní pod č. sp. KaNR 27103/2018 v súvislosti s právnou pomocou s ústavnou sťažnosťou. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „hrozbu zmeškania lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „27. 12. 2018“.

Žalovaný dňa 08. 11. 2018 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 30947/2018 ČRZ: 155234/2018, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 06. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4457/2019 (30947/2018) ČRZ: 17497/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

6. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 4453/2019 (31633/2018) správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 16. 11. 2018 doručená žiadosť žalobcu o právnu pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti mal byť postup CPP v konaní 30849/2018 v súvislosti s právnou pomocou s dovolaním proti rozhodnutiu KS Trnava č. 24Co/160/2018. Žiadosť bola zaevidovaná pod č. sp. KaNR 31633/2018. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „zmeškanie lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „08. 01. 2019“.

Žalovaný dňa 23. 01. 2019 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 4453/2019 ČRZ: 10469/2019, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

Žalovaný dňa 18. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 4453/2019 (31633/2018) ČRZ: 23718/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci, kancelária Nitra.

7. Z administratívneho spisu žalovaného č. KaNR 6427/2019 správny súd zistil, že na Centrum právnej pomoci, kancelária Nitra, bola dňa 23. 01. 2019 doručená žiadosť žalobcu o právnu pomoc vo veci určenia advokáta na zastupovanie vo veci ústavnej sťažnosti. Predmetom ústavnej sťažnosti malo byť porušenie práva na spravodlivé konanie vo veci žaloby na Okresnom súde Trnava sp. zn. 11C/162/2016. Žiadosť bola zaevidovaná pod č. sp. KaNR 6427/2019. Žalobca k žiadosti doložil list písaný rukou a zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci a ako právny dôvod na jej poskytnutie uviedol „možné zmeškanie lehoty“ a koniec lehoty označil dátum „16. 03. 2019“.

Žalovaný dňa 28. 01. 2019 vydal rozhodnutie č. sp. KaNR 6427/2019 ČRZ: 12914/2019, ktorým žalobcovi predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti vo veci žaloby na Okresnom súde Trnava sp. zn. 11C/162/2016.

Žalovaný dňa 06. 02. 2019 vydal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie č. sp. KaNR 6472/2019, ČRZ: 17489/19, ktorým žalobcovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti vo veci žaloby na Okresnom súde Trnava sp. zn. 11C/162/2016.

II. Zhrnutie napadnutých rozhodnutí

8. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4463/2019, R. z.: 17491/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci spísania podania ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prístup k súdu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, doručenej centru dňa 07. 11. 2018, požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti, týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním, respektíve nekonaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania voči rozhodnutiu OS Bratislava I. v sp. zn. 12C/55/2007. Žiadne doklady preukazujúce žiadateľovi tvrdenia žiadateľ nepredložil. S ohľadom na to, že žiadateľ nepreukázal plynutie lehoty a je zjavné, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti neplynie, centrum rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrom právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by teda ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami vedenými pred centrom právnej pomoci vo veci vedenej na OS Bratislava I. pod sp. zn. 12C/55/2007 bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval

súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 posledná veta zákona č. 327/2005 Z. z., § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe z uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, na podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku a ako taká by bola odmietnutá. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc, sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne, nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

9. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4457/2019, ČRZ: 17471/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci spísania podania ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prístup k súdu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doručenej centru dňa 07. 11. 2018 požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním, respektíve nekonaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, že žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti. Žiadne doklady preukazujúce žiadateľove tvrdenia žiadateľ nepredložil. S ohľadom na to, že žiadateľ nepreukázal plynutie lehoty a je zjavné, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti neplynula, centrum rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrum právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by tak ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami, vedenými pred centrom právnej pomoci bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb, Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, teda podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku. Rovnako správna žaloba by bola v tejto chvíli predčasne podaná, keď momentálne ešte prebieha konanie o odvolaní v

zmysle správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne, nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

10. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4462/2019, R. z.: 17494/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci spísania podania ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prístup k súdu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doručenej centru dňa 07. 11. 2018 požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním, respektíve nekonaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, že žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti. Žiadne doklady preukazujúce žiadateľove tvrdenia žiadateľ nepredložil. S ohľadom na to, že žiadateľ nepreukázal plynutie lehoty a je zjavné, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti neplynula, centrum rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrum právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by tak ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami vedenými pred centrom právnej pomoci bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, teda podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku. Rovnako správna žaloba by bola v tejto chvíli predčasne podaná, keď momentálne ešte prebieha konanie o odvolaní v zmysle správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberalo.

Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

11. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4453/2019, R. z.: 23718/19 zo dňa 18. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci poskytnutie právnej pomoci pre porušenie práva na prístup k súdu, na súdnu ochranu, atď.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doručenej centru dňa 16. 11. 2018 požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, že žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania voči KS Trnava, sp. z. 24Co/160/2018. Žiadateľ zároveň požiadal žiadosti o poskytnutie právnej pomoci o predbežné poskytnutie právnej pomoci, pričom ako právny dôvod na predbežné poskytnutie právnej pomoci uviedol „zmeškanie lehoty“. Ak koniec lehoty uviedol 8. januára 2019. Rozhodnutím centra sp. zn. KaNR 4453/2019 zo dňa 23. januára 2019 centrum predbežne nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ nepreukázal hrozbu zmeškania lehoty.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 18. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrom právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by tak ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami vedenými pred centrom právnej pomoci bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, teda podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku. Rovnako správna žaloba by bola v tejto chvíli predčasne podaná, keď momentálne ešte prebieha konanie o odvolaní v zmysle správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozdáť výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

8. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4455/2019, R. z.: 17502/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci spísania podania ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prístup k súdu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, doručenej centru dňa 07. 11. 2018, požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním, respektíve nekonaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania voči rozhodnutiu OS Bratislava I. v sp. zn. 25C/123/2007. Žiadne doklady preukazujúce žiadateľove tvrdenia žiadateľ nepredložil. S ohľadom na to, že žiadateľ nepreukázal plynutie lehoty a je zjavné, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti neplynie, centrum rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrom právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by teda ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedeným konaním vedeným pred centrom právnej pomoci bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 posledná veta § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe z uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, na podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku a ako taká by bola odmietnutá. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie, hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

12. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 4459/2019, R. z.: 17496/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci spísania podania ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na prístup k súdu.

V odôvodnení uviedol, že žalobca v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci doručenej centru dňa 07. 11. 2018 požiadal centrum o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania Ústavnej sťažnosti týkajúcej sa porušenia práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť konaním, respektíve nekonaním Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra tým, že žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti. Žiadne doklady preukazujúce žiadateľovi tvrdenia žiadateľ nepredložil. S ohľadom na to, že žiadateľ nepreukázal plynutie lehoty a je zjavné, že lehota na podanie ústavnej

sťažnosti neplynie, centrum rozhodnutím zo dňa 08. 11. 2018 predbežne nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci žiadateľovi.

Žalovaný rozhodnutím zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu, že žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci, kde protistranou prípadných súdnych konaniach predchádzajúcich podaniu ústavnej sťažnosti by bolo centrom právnej pomoci. Centrum právnej pomoci by tak ako účastník týchto konaní malo vedomosť o týchto konaniach a ich prípadnom výsledku. Centrum však nemá vedomosť o tom, že by v súvislosti s vyššie uvedenými konaniami vedenými pred centrom právnej pomoci bola podaná správna alebo akákoľvek iná žaloba, a teda, že by vo veci proti centru právnej pomoci rozhodoval súd 1. inštancie, súd rozhodujúci o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 písm. b), § 8 a § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., § 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb., Ústava SR, § 49 a § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, § 53 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok a § 2 zákona č. 162/2015 Z. z. správny súdny poriadok.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že na základe uvedeného je zjavné, že ústavná sťažnosť bola v tomto prípade predčasne podaná, keďže žiadateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky, teda podanie správnej žaloby a tomu zodpovedajúce konanie pred súdmi Slovenskej republiky v 1. inštancii a o riadnom a mimoriadnom opravnom prostriedku. Rovnako správna žaloba by bola v tejto chvíli predčasne podaná, keď momentálne ešte prebieha konanie o odvolaní v zmysle správneho poriadku. Na základe uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc.

Na záver uviedol, že nespĺnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznalo nárok na poskytovanie právnej pomoci.

13. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím č. sp. KaNR 6427/2019, R. z.: 17489/19 zo dňa 06. 02. 2019 rozhodol o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi vo veci poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti vo veci žaloby na OS Trnava, sp. zn. 11C/162/2016.

V odôvodnení uviedol, že žiadateľ zároveň požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hrozby zmeškania lehoty na podanie ústavnej sťažnosti. Vzhľadom na to, že zo spisového materiálu plynutie lehoty a tá hrozba zmeškania lehoty nevyplývala, centrum rozhodnutím zo dňa 28. januára 2019 predbežne nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci. Z podanej žiadosti a žiadateľových ostatných vyjadrení je zjavné, že žiada o poskytnutie právnej pomoci vo veci „ústavnej sťažnosti pre porušenie práva na spravodlivé súdne konanie, súdnu ochranu, prístup k súdu, opravný prostriedok a iné vo veci žaloby na OS Trnava 11C/162/2016. Žiadateľ zároveň v žiadosti uvádza, že doklady k tejto právnej veci sa nachádzajú tiež spise centra číslo 1011/2019. Centrum si na základe toho vyhotovilo pre potreby tohto spisu fotokópie relevantných dokladov, z ktorých vyplýva, že žiadateľ ako žalobca na Okresnom súde Trnava viedol konanie proti Slovenskej republike a spol. O náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy, kde došlo k späťvzatiu žaloby, na základe čoho bolo konanie uznesením zo dňa 14. februára 2017 zastavené. Toto rozhodnutie bolo doručované právnenému zástupcovi žiadateľa. Žiadateľ voči tomuto rozhodnutiu súdu podal odvolanie s tým, že v čase vydania rozhodnutia ho už zástupca nezastupoval. Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 23Co/18/2018 odvolanie žiadateľa odmietol z dôvodu toho, že bolo oneskorene podané. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že spisový materiál súdu neobsahuje informáciu o odvolaní plnomocenstva pre advokáta zo strany žiadateľa, preto súd, riadiac

sa príslušnou právnou úpravou rozhodnutie o zastavení konania doručí, zaslal advokátovi a od daného dátumu tiež plynula lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula márne, keďže advokát, a ani žiadateľ v danej lehote odvolanie nepodali. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo žiadateľovi doručené dňa 12. 11. 2018. Žiadateľ napriek tomu opakovane žiadal súd o doručenie uznesenia o zastavení konania do jeho rúk. Od podania poslednej takejto žiadosti odpudzuje lehota na podanie ústavnej sťažnosti, ktorú podal dňa 16. januára 2019. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti by teda podľa názoru žiadateľa mala uplynúť dňa 16. marca 2019.

Ďalej v odôvodnení konštatoval, že vo veci rozhodoval v poslednom stupni odvolací súd Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením zo dňa 22. októbra 2018 odvolanie žiadateľa odmietol. Voči tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie v zmysle ustanovenia § 419 a nasledujúce zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok. Opravné prostriedky teda boli v tomto prípade vyčerpané rozhodnutím odvolacieho súdu. Ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia tohto súdu. Uznesenie Krajského súdu v Trnave nadobudlo právoplatnosť dňa 12. novembra 2019. Lehota na podanie ústavnej sťažnosti teda uplynula dňa 12. januára 2019. V prípade, že by žiadateľ podal ústavnú sťažnosť, táto by bola odmietnutá.

Na záver uviedol, že na základe vyššie uvedených skutočností a príslušných zákonných ustanovení je zjavné, že v danej veci nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Vo veci, s ktorou sa žiadateľ na centrum obrátil, nebola z vyššie uvádzaných dôvodov vylúčená zrejma bezúspešnosť sporu, ktorá je zrejma už pri zbežnom posúdení veci, čím žiadateľ nespĺnil jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené splnením ďalších podmienok záväzne nezaoberalo. Nepriznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci zo strany centra ešte neznamená neúspech v súdnom konaní. Centrum právnej pomoci nie je súdnym orgánom ani nahrádzať rozhodovaciu činnosť súdov, je však správnym orgánom povinným rozhodovať výlučne na základe zákona a v súlade so zákonom. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznal nárok na poskytovanie právnej pomoci.

III. Argumenty žalobcu v podanej žalobe

14. V podanej žalobe zo dňa 15. 02. 2019 (ktorá bola správne súdu doručená dňa 22.02.2019) žalobca žiadal preskúmať a zrušiť rozhodnutia žalovaného KaNR 6427/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4463/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4455/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4457/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4459/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4462/2019 z 06. 02. 2019 a KaNR 4453/2019 z 18. 02. 2019.

V žalobe uviedol, že centrum mu malo zmať/znemožniť právo na prístup k súdu (na podanie ústavnej sťažnosti) tým, že mu nepriznalo právnu pomoc. K rozhodnutiam KaNR/6427/2019 z 06. 02. 2019, KaNR/4463/2019 z 06. 02. 2019, KaNR/4455/2019 z 06. 02. 2019 uvádza, že centrum v jednom prípade vydalo rozhodnutie, kde sfaľovalo obsah rozhodnutia a v iných naťahovalo čas, kým neprešli lehoty na možnosť podať ústavnú sťažnosť. Ďalej uviedol, že v konaní 11C/162/2016, vedeného na Okresnom súde Trnava, došlo k zastaveniu konania bez jeho vedomia, rozhodnutie bolo doručené jeho právne zástupcovi, ktorému vypovedal plnú moc. Z uvedeného dôvodu má právo podať ústavnú sťažnosť, aby bol preskúmaný postup a rozhodnutie súdu a z tohto dôvodu teda podal žiadosť o poskytnutie právnej pomoci, ktorá mu priznaná ani v tomto prípade nebola. Žalovaný podľa žalobcu značne a očividne prekročil svoje právomoci, keď sa snažil vysloviť závery, ktoré spadajú do výlučnej právomoci súdu. Týmže mu CPP nepriznal pomoc advokáta mu znemožnil uplatnenia na súdnu ochranu pred Ústavným súdom SR, keďže žalobca musí byť v konaní o ústavnej sťažnosti zastúpený advokátom.

Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby správny súd žalobou napadnuté rozhodnutia zrušil a veci vrátil na späť na nové a ďalšie konanie.

IV. Vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe zo dňa 03. 11. 2021 zaujal stanovisko k jednotlivým námietkam žalobcu uvedeným v podanej žalobe a uviedol, že v zmysle ustanovení § 10 ods. 1 a ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., lehota na vydanie rozhodnutia o nároku je 30 dní, avšak nie od doplnenia akejkoľvek žiadosti o právnu pomoc, ale od momentu, keď má centrum k dispozícii žiadosť na predpísanom tlačive, pričom táto žiadosť musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi skutočnosť, ktoré žiadateľ uvádza v žiadosti. Lehota 30 dní teda začína plynúť od momentu, kedy má centrum k dispozícii doklady potrebné na posúdenie, či žiadateľ spĺňa alebo nespĺňa podmienky na právnu pomoc. Ak žiadosť neobsahuje potrebné doklady, centrum postupuje v zmysle zákona č. 71/1967 Zb. a je povinné vyzvať žiadateľa na odstránenie nedostatkov podania (napr. v podobe doplnenia potrebných dokladov a údajov) a z toho dôvodu aj prerušiť konanie. Pri neúplnej žiadosti lehota v zmysle § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. ani nezačne plynúť.

Keďže z obsahu podaní žalobcu a žiadostí o právnu pomoc v predmetných veciach (okrem konania vedeného pod č. sp. KaNR/6427/2019) vyplynuli skutočnosti, nasvedčujúce vylúčeniu zamestnancov kancelárie centra v Nitre, kancelária centra v Nitre prostredníctvom svojich zamestnancov vykonala len prípadné neodkladné úkony (vydanie rozhodnutí o predbežnom nároku na právnu pomoc) a následne dňa 26. 11. 2018 bol podaný návrh riaditeľke centra na vylúčenie zamestnancov centra, kancelária Nitra z rozhodovania o nároku na právnu pomoc a prílohou k návrhu boli aj predmetné administratívne spisy. Dňa 15. 01. 2019 bola centru, kancelária Nitra doručená odpoveď riaditeľky centra s odôvodnením, že nesúhlasí s vylúčením zamestnancov kancelária Nitra z konania a rozhodovania vo veciach žiadateľa a v tento deň boli centru, kancelária Nitra vrátené späť príslušné administratívne spisy. Centrum následne ďalej pokračovalo v konaniach a zabezpečovala si potrebné doklady do spisu a následne v zákonných lehotách rozhodlo.

Rozhodnutie v zmysle § 11 zákona č. 327/2005 Z. z. je rozhodnutím predbežnej povahy a na to, aby mohlo byť vydané takéto rozhodnutie pozitívne, je nutné, aby hrozilo zmeškanie lehoty. Hrozbu zmeškania lehoty musí centrum preskúmať a je povinnosťou žiadateľa o právnu pomoc takúto hrozbu preukázať. Pokiaľ žiadateľ o právnu pomoc takúto hrozbu nepreukáže, centrum nie je oprávnené vydať pozitívne rozhodnutie. Uvedené ustanovenie má slúžiť na zabezpečenie právnej pomoci žiadateľovi vo výnimočných prípadoch, kedy nie je možné požiadať o právnu pomoc v dostatočnom časovom predstihu tak, aby nedošlo k zmeškaniu nejakej podstatnej lehoty, napr. na vykonanie nejakého právneho úkonu. Vychádzajúc z dikcie samotného ustanovenia („hrozí zmeškanie“), aby žalovaný mohol v zmysle tohto ustanovenia priznať nárok na predbežné poskytovanie právnej pomoci, hrozba zmeškania lehoty musí byť reálne preskúmateľná v čase doručenia žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Ak by bolo naozaj v záujme žalobcu dostať právnu pomoc v danej právnej veci, poskytoval by žalovanému adekvátnu a potrebnú súčinnosť a nevytváral by zbytočné prekážky pri skúmaní samotného nároku na poskytovanie právnej pomoci, najmä doložil by k žiadosti doklady, ktoré mal sám v osobnej dispozícii a na základe ktorých bolo možné preskúmať to, či existuje reálna hrozba zmeškania lehoty alebo nie.

Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že jednou z podmienok priznania nároku na poskytnutie právnej pomoci je aj posúdenie, resp. vylúčenie zrejmej bezúspešnosti posudzovanej právnej veci, v ktorej žiadateľ žiada o poskytnutie právnej pomoci. Opravný prostriedok, resp. ústavnú sťažnosť možno podať až po vydaní konečného rozhodnutia. Situáciu, keď žiadateľ nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, je nutné považovať za zjavne bezúspešnú už pri zbežnom posúdení veci, teda výrok o zrejmej bezúspešnosti sporu a jej existenciou už pri jej zbežnom posúdení sa vôbec logicky nevyklučuje. Nepriznaním nároku na poskytovanie právnej pomoci z dôvodu nespĺnenia podmienky vylúčenia zrejmej bezúspešnosti sporu však žiadateľovi nezaniká možnosť obrátiť sa v danom prípade aj s návrhom na súd. Teda žiadateľ si môže sám uplatniť svoje práva na súde a rozhodnutím centra mu nezaniká možnosť podať návrh samostatne. Ak však žiadateľ takýto návrh podá, znáša náklady na bezúspešné uplatňovanie práva sám. Centrum rozhodnutie súdu teda neprejudikuje. Rozhodnutie centra o nepriznaní nároku z dôvodu nespĺnenia podmienky podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je však akousi pomyselnou hranicou, za ktorou už štát nie je ochotný prevziať na seba zbytočné náklady na poskytovanie právnej pomoci za žiadateľa o právnu pomoc v takých prípadoch, v ktorých šanca, že žiadateľ by bol úspešný, je v zásade vylúčená.

Žalovaný ďalej uviedol, že je potrebné odlišovať právo na prístup súdu a s ním súvisiace práva vyplývajúce zo základného právneho aktu Slovenskej republiky a iných právnych predpisov od zrejme šikanózneho, zjavne bezúspešného uplatňovania práva. O tejto skutočnosti svedčí množstvo rozhodnutí, tak krajských súdov ako súdov príslušných na preskúmanie rozhodnutí správnych orgánov, ako aj nálezy Ústavného súdu SR. A tak, ako je uvedené vyššie, rozhodnutie centra nezakladá prekážku na podanie akéhokoľvek návrhu na súd. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

V. Ďalší priebeh konania

16. Správny súd zaslal vyjadrenie žalovaného žalobcovi, ktorý sa k predmetnému vyjadreniu nevyjadril.

VI. Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

17. Krajský súd v Nitre ako súd miestne a vecne príslušný na prejednanie predmetnej právnej veci, prejednal žalobu bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), pričom dospel k záveru, že predmetnú žalobu je potrebné ako nedôvodnú podľa ust. § 190 SSP zamietnuť.

18. Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci (ďalej len „konanie“) sa začína podaním písomnej žiadosti doloženej dokladmi preukazujúcimi skutočnosť uvedené v žiadosti, ktorú podáva žiadateľ na tlačive. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo. Na výzvu centra žiadateľ doplní v primeranej lehote určenej centrom ďalšie údaje a doklady, týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní, centrum podľa možnosti zabezpečí doklady a iné potrebné údaje, ktorými disponujú štátne orgány, obce, notári a iné právnické osoby a fyzické osoby povinné poskytovať súčinnosť podľa tohto zákona.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z., tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddelení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčíslieť v peniazoch.

Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 327/2005 Z. z., podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti podľa odseku 1 písm. a) a b) musí fyzická osoba spĺňať počas celého trvania poskytovania právnej pomoci.

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

Podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z., centrum rozhodne o žiadosti do 30 dní od doručenia žiadosti, ktorá spĺňa náležitosti podľa odseku 1, túto lehotu nemožno predĺžiť. Proti rozhodnutiu o nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je možné podať opravný prostriedok. Proti rozhodnutiu o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci možno podať správnu žalobu do 15 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

Podľa čl. 127 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava SR, ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv

alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 49 zákona č. 38/1993 Z. z., sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z., sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 veta prvá a druhá zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správneho orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 53 zákona č. 71/1967 Zb., proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení sudcov sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Podľa § 121 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

Podľa § 2 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z., v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

19. Vychádzajúc z obsahu žalobou napadnutých rozhodnutí, úlohou správneho súdu bolo posúdiť, či postupom žalovaného, konajúceho prostredníctvom CCP - Kancelária Nitra, nebol žalobca ukrátený na svojich právach a právom chránených záujmoch, a teda úlohou súdu bolo posúdiť, či je napadnuté rozhodnutie vydané v súlade so zákonom.

20. Z obsahu napadnutých rozhodnutí, ktorými došlo k nepriznaniu nároku na poskytovanie právnej pomoci žalobcovi (KaNR 4463/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4455/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4457/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4459/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4462/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4453/2019 z 18. 02. 2019) vyplýva, že podstatným a zákonným dôvodom pre vydanie napadnutých rozhodnutí

bola skutočnosť, či žalobca nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu dáva právny poriadok Slovenskej republiky. Z obsahu siedmeho rozhodnutia žalovaného č. KaNR 6427/2019 z 06. 02. 2019 vyplýva, že podstatným a zákonným dôvodom pre jeho vydanie bola skutočnosť, že žalobcovi uplynula lehota na podanie ústavnej sťažnosti, a preto nebola priznaná právna pomoc z dôvodu bezúspešnosti sporu.

21. Pri skúmaní napadnutých šiestich rozhodnutí žalovaného (KaNR 4463/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4455/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4457/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4459/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4462/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4453/2019 z 18. 02. 2019) vo vyššie uvedenom rozsahu je potrebné konštatovať, že z napadnutých rozhodnutí, ako aj zo šetrenia vykonaného pred ich vydaním je jednoznačne preukázaná skutočnosť, že zákonná podmienka, ktorej naplnenie vedie k nepriznaniu nároku na poskytovanie právnej pomoci (§ 6 ods. 1 písm. b) v spojení s § 8 zák. č. 327/2005 Z. z.), preukázaná bola.

22. Žalobca vo svojich žiadostiach o poskytnutie právnej pomoci (týkajúcej sa vyššie uvedených 6 konaní) doručených CPP uviedol ako dôvod pre poskytnutie právnej pomoci spísanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu a postupu CPP pre porušenie práva na prístup k súdu, ku ktorému malo dôjsť tým, že CPP nepriznalo žiadateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci v iných konaniach, kde žiadal právnu pomoc CPP (dovolenie vo veci vedenej na OS BA I, sp. zn. 25C/123/2007, dovolanie vo veci vedenej na OS BA I, sp. zn. 12C/55/2007, dovolanie proti rozhodnutiu súdu KS TN, sp. zn. 24Co/160/2018, ústavná sťažnosť proti rozhodnutiam CPP v ostatných prípadoch).

23. Základom pre rozhodnutia CPP o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veciach ústavných sťažností proti rozhodnutiam CPP bolo nevyčerpanie opravných prostriedkov, ktoré podmieňujú úspešné podanie ústavnej sťažnosti, teda o bezúspešnosť sa v prípadoch týchto 6 rozhodnutí jednalo z dôvodu, že žalobca nenapadol rozhodnutia CPP správnymi žalobami, ako to predpokladá ustanovenie § 10 ods. 5 zákona 327/2005 Z. z. v spojení s 6 ods. 1 a nasl. SSP. Opravným prostriedkom na súde proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy (ktorým CPP nepochybne je), sú správne žaloby. Ústavná sťažnosť môže byť úspešná len vtedy, keď žalobca vyčerpa opravné prostriedky, ktoré mu zákon poskytuje. V tomto konkrétnom prípade týkajúceho sa 6 rozhodnutí žalovaného (KaNR 4463/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4455/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4457/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4459/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4462/2019 z 06. 02. 2019, KaNR 4453/2019 z 18. 02. 2019) sa jednalo o identický dôvod, pre ktorý správny orgán skonštatoval bezúspešnosť, a to nevyčerpanie opravného prostriedku v konaniach na správnom súde. Ústavná sťažnosť by preto v zmysle § 53 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z., nemohla byť úspešnou v ani jednom prípade v týchto 6 konaniach, keďže ani v jednom z nich nie je splnená táto podmienka. Postup CPP bol preto zákonný a odôvodnený, nakoľko, ako to z rozhodnutí CPP vyplýva, pre nepreukázanie splnenia základnej podmienky z dôvodu bezúspešnosti žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci priznaný nebol.

24. Správny súd dodáva, že ustanovenie § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. nepredstavuje taxatívny výpočet skutočností, na ktoré musí žalovaný pri posudzovaní otázky zrejmej bezúspešnosti sporu prihliadať, avšak na konkrétne skutočnosti, ktoré sú v citovanom ustanovení výslovne uvedené, má žalovaný prihliadať vždy. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii žalovaného a závisí od okolností konkrétneho prípadu. Správny súd zastáva názor, že pokiaľ ide o problematiku hodnotenia bezúspešnosti sporu, táto je skôr záležitosťou existujúcej judikatúry. Podľa základnej zákonnej definície sa pri posudzovaní bezúspešnosti sporu prihliada najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremiňovalo a či žiadateľ je schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu. S prihliadnutím na uvedené musel správny súd konštatovať, že žalobca v žalobe neuviedol žiadne právne relevantné skutočnosti, pre ktoré považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné. Práve naopak, aj sám žalobca skonštatoval, že lehota na podanie odvolania (pozn. správneho súdu, správne malo byť dovolania) už uplynula. Jedinou výtkou žalobcu bola skutočnosť, že nezákonný postup správneho orgánu nemôže byť podkladom pre vydanie rozhodnutia, ktoré by bolo možné považovať za zákonné, avšak ani s touto skutočnosťou nie je možné stotožniť sa, pretože správny orgán pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu postupoval zákonným spôsobom, ako aj rozhodol v zákonom stanovenej lehote.

25. K posudzovaniu otázky zrejmej bezúspešnosti sporu zaujal svoje stanovisko aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to v rozhodnutí sp. zn. 6Sžo/36/2011 z 22. augusta 2011, ktoré prešlo aj kontrolou ústavnosti (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 253/2013 z 25. apríla 2013). Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí prisvedčil argumentácii žalovaného v tom, že „...za správny nemožno považovať

výklad, že posúdenie otázky zrejmej bezúspešnosti sporu má ponechať len na tvrdení žiadateľa s tým, že potom by posudzoval len otázku materiálnej núdze žiadateľa a otázku hodnoty sporu, pričom by priznal nárok aj v prípade, keď žiadateľ nemá dôkaz, ktorým by pred súdom preukázal oprávnenosť svojho nároku. Takýto postup by totiž znamenal v jednotlivých prípadoch uplatnenie šikanózných návrhov a návrhov založených na tvrdení žalobcov, ktoré nevie preukázať.“ Tiež sa najvyšší súd stotožnil s názorom žalovaného, že „...za účelom odbremenenia súdov od tzv. šikanózných a bagateľných návrhov zákon č. 327/2005 Z. z. citovaným ustanovením § 8 mu (centrum právnej pomoci) zveril právomoc tieto návrhy „eliminovať“ v podobe vydávaní negatívnych rozhodnutí o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci, a to z dôvodu nesplnenia jednej z kumulatívnych podmienok priznania tohto nároku.“ Z uvedeného jednoznačne vyplývalo, že žalovaný nie je oprávnený rozhodovať o priznaní, resp. nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci len na základe tvrdení žalobcu (žiadateľa), ale je povinný túto skutočnosť preskúmať a za tým účelom zistiť presne a úplne skutočný stav vecí, čo v danom prípade bolo zabezpečením si súdneho spisu.

26. Z obsahu administratívneho spisu vo vzťahu k siedmemu rozhodnutiu žalovaného (č. sp. KaNR 6427/2019, ČRZ: 17489/19) mal správny súd za preukázané, že žalobca žiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci ústavnej sťažnosti vo veci žaloby na Okresnom súde Trnava sp. zn. 11C/162/2016. Uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/162/2016 o zastavení konania pre späťvzatie žaloby bolo zo strany žalobcu napadnuté odvolaním, ktoré bolo podané oneskorene a odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol rozhodnutím sp. zn. 23Co/18/2018 zo dňa 22. 10. 2018. Uvedené rozhodnutie KS v Trnave nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 11. 2018, ktorým dňom bolo žalobcovi doručené, ako to vyplýva z doručky na č. l. 40 administratívneho spisu. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je možné podať dovolanie v zmysle § 419 a nasl. CSP a ústavnú sťažnosť, pre ktorú sa právnej pomoci žalobca domáhal, je možné podať do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. Nakoľko uznesenie KS v Trnave nadobudlo právoplatnosť 12. 11. 2018, lehota na podanie ústavnej sťažnosti uplynula dňa 12. 01. 2019, ktorý bol pracovným dňom (utorok), teda žalobca by nemohol podať ústavnú sťažnosť v prekluzívnej dvojmesačnej lehote, v čoho dôsledku by bola ústavná sťažnosť odmietnutá. V danom prípade by lehota na podanie ústavnej sťažnosti pripadla na pracovný deň 12. 01. 2019, v tento deň by musela byť ústavná sťažnosť najneskôr odovzdaná orgánu povinnému doručiť podanie súdu. Zmeškanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť. Žalobca žiadal o právnu pomoc vo veci podania ústavnej sťažnosti až dňa 23. 01. 2019. S poukazom na uvedené žalovaný správne postupoval, keď žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci nepriznal z dôvodu, že nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytnutie právnej pomoci.

27. S poukazom na uvedené správny súd dospel k záveru, že v danom prípade nie je možné vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu, čo má za následok nesplnenie jednej z troch zákonných podmienok na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci. Preto pokiaľ žalovaný podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z. z. nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci, rozhodol vecne správne.

28. Uvedené skutočnosti viedli správny súd k záveru, že postup CPP pri rozhodovaní o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci, ako aj samotné rozhodnutia boli v súlade so zákonom, vychádzali zo zákonných ustanovení, ktoré správny orgán na daný skutkový stav správne aplikoval, pričom nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by mu umožňovali prijať záver o tom, že práva a oprávnené záujmy žalobcu boli postupom správneho orgánu a samotným rozhodnutím porušené.

29. Z uvedených dôvodov správny súd žalobu v zmysle § 190 SSP ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

30. Nakoľko správny súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nezistil dôvody na postup podľa ust. § 168 SSP, preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal, hoci bol v konaní úspešnou stranou.

31. Súd takto rozhodol pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu správneho súdu nie je prípustný opravný prostriedok, ak tento zákon neustanovuje inak (ust. § 133 ods. 2 SSP).

Proti každému právoplatnému rozhodnutiu krajského súdu je prípustná kasačná sťažnosť, ak zákon neustanovuje inak (ust. § 439 ods. 1, 2, 3 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP.

Kasačnú sťažnosť môže podať účastník konania, ak bolo rozhodnuté v jeho neprospech v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu subjektu oprávnenému na jej podanie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu v prípadoch uvedených v § 145 ods. 2 SSP. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.